

Dia-design – Et tekstileventyr i Bording

Af Bent E. Hansen februar 2018

Hotpants og maxikjoler blev den store modedille i 1971.

Og de blev syet i Bording hos Dia-Design.

Husker du dengang der var noget der hed mini- midi- og maxikjoler og hotpants. Det var dengang omkring 1970. Ja, det var dengang, moden skiftede så stærkt, at kjolelængden skiftede hver gang man var til fest. Maxikjolen gik til langt under knæene og havde en lang slidse i den ene side, midi kjolen gik til lige under knæene, miniskørterne dækkede knap og nok bagdelen og hotpants var ganske små shorts, som sad meget stramt.

Det var dengang tekstileventyret blomstrede. Især i Ikast opstod den ene tekstilfabrik efter den anden. Men også i Bording kom flere tekstilvirksomheder til.

Således opstod også en tekstilvirksomhed i den gamle smedje på Bredgade 65. Oprindeligt havde Laurits F. Lauritsen smedjeværksted der, senere overtog sønnen Agner stedet. Da han i 1968 flyttede i nye lokaler uden for byen var der i et par år

møbelforretning indtil Ejnar Larsen købte stedet i 1970 og omdannede det til en tekstilfabrik – Dia-Design Bredgade 65. Dia-Design 1970-1975. (nu Hjerter 7)

Ejnar Larsen kom oprindeligt fra Vejle, men kom som ung til Ikast midt i 1960'erne og arbejdede som førstemand på Chr. Thøgersens trikotagefabrik i Ikast. I hans fritid fandt han på at lave brudeslør. Hurtigt blev hans hjemmesyssel så stor en succes, at grundlaget for at starte eget firma opstod.

Den første tid arbejdede han i sin lejlighed, men da produktionen blev udvidet til også at gælde brudekjoler og senere festtøj, flyttede han ind i nogle kælderlokaler på Højris Alle sammen med 4 syersker, og endte så med at købe de meget større lokaler i Bording. – 30 år gammel.

Men succesene fortsatte. Selv om Ejnar Larsen havde fået 4 gange så meget plads ved flytningen til Bording udtalte han allerede året efter, at lokalerne var for små.

Der var da 14 ansatte. De kunne umuligt være i bygningen.

”Vi er nødt til at få lavet så meget som muligt af vores produktion hos hjemmesyersker, simpelthen fordi vi lider af pladsnød,” udtalte Ejnar Larsen den 24. februar 1971 til Herning Folkeblad.

Halvdelen af produktionen hos Dia-Design var brudekjoler. Især solgtes mange brudekjoler til Sverige – i 1970 for 150.000 kr.

Men også Norge, Grønland, Schweiz og hjemmarkedet aftog mange kjoler.

Ejnar Larsen, Dia-Design, tegnede selv alt det, der blev fremstillet på fabrikken.

Den store modedille omkring 1970 med den meget omskiftelige kjolelængde deltog Dia-Design også i. Men det var svært at følge med, så hurtigt skiftede moden. Og efterspørgslen var stor. I januar 1970 planlagdes en kollektion på 8 forskellige, men allerede en måned efter kom to nye til: Hot-pants og maxikjolen med den lange at slidse i siden op til taljen. For at klare det måtte de samarbejde med en anden fabrik. Den anden fabrik syede hot-pants og Dia-Design maxikjolen.

Andre lange kjoler beregnet til festlige lejligheder syede Dia-Design også.

Ejnar Larsen tegnede selv alt det, der blev fremstillet. Det var vigtigt for at kunne følge med i udviklingen og for at fremstille lige de faconer, som folk syntes om, mente han.

”Moden skifter hele tiden. Man kan ikke have anelse om, hvad moden vil være om et halvt år, så det er ikke muligt at tage ordre lang tid frem,” sagde Ejnar Larsen.

Fremtiden så meget lys ud i 1971. Ejnar Larsen havde flair for mode og var dygtig til at kreere og tillige var han en dygtig og driftig sælger. Læs blot følgende historie om hans salgsevne fra denne historie fra 2008.

Dia design med reklameskilt 1972

For 80 år siden etablerede Mads og Kirstine Madsen sig med Humlum Snedkerforretning i en landsby nord for Struer. Savsmuld og høvlspåner er for længst fejlet væk til fordel for brudekjoler, festskrud og hverdagstøj til nutidens kvinder. Henrik H. Breum kigger indenfor hos Humlum Kjoler til en snak med Pia Hammerby, der er tredje generation i forretningen.

Han hedder Ejnar Larsen, kalenderen viser et år i begyndelsen af 70'erne, og han er på udkig efter en god læskærm.

Desværre kan Asta Madsen hos Humlum Møbler ikke hjælpe kunden, men butiksdrift handler jo i høj grad om god service, så hun tilbyder manden, at han kan låne hendes egen læskærm. Som tak lægger Ejnar Larsen et smukt stykke stof og sit visitkort på disken - og siger: »Hvis du nogensinde får brug for flotte kjoler, så kontakt mig!«

»Det er da virkelig skæbnen - tænk, hvis han nu ikke var kommet ind i forretningen den dag«.

Året efter, at Ejnar Larsen har været på besøg hos Humlum Møbler, skal Asta Madsens søster giftes, og da tilbuddet om de flotte kjoler fortsat står ved magt, tager familien Madsen ned til erhvervsmanden i Bording. Ejnar Larsen siger til Asta og ægteemanden Sigfred, at de da er velkomne til selv at sælge kjoler i deres egen forretning.

Datteren husker, hvordan der blev føjet et »og kjoler« efter det oprindelige butiksnavn:

»De startede med 50 lange kjoler i et enkelt vindue. Men efterhånden kunne far godt se på regnskabet, hvor pengene blev tjent,« siger Pia Hammerby.

Dia-Design eventyret varede dog kun kort tid. I 1973 gik firmaet konkurs og blev overtaget af K. Munk, Silkeborg. Ejnar Larsen fortsatte dog som daglig leder. Et års tid senere blev firmaet et anpartsselskab med navnet Dia-Design ApS.

På det 17. Skandinaviske Modemesse i København i marts 1974 kunne man se en smuk festkjole designet og syet af Dia-Design. Men på et tidspunkt i 1975 var det slut. Lokalerne stod da tomme, indtil Bjarne Jappe, Jørgen Nielsen og Jørn Andersen købte ejendommen og omdannede det til "Hjerter 7" den 5. november 1976.

Litteratur: diverse avisartikler fra Herning Folkeblad, Midtjyllands Avis og Århus Stiftstidende og Bording Lokalhistorisk Arkiv.